

8856

SEDER SHEL PURIM.

סדר של פורים.

ITALY: [18--]
ITALIAN SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

בָּרוֹר לִפְנֵי כַּחֲדָל כַּוְלָקִיט חַת הַמִּיחָק אֶל יְזֵן לְמַלְכֵי הַגְּלָל אֶל שְׁמֵן וְיַוְמָל:

כָּל חַמְזָא רְאָבָא בְּרִשְׁתָה תְּחַמְזָא וְרְלָא חַמְזָא לְשִׁתְהָ וְלְהָיָ כַּמְזָא רְבָא רְבָא:

סִימָן לְפָרָד שְׁלַפְלָפְלָם. . . . .
גְּדוּשָׁ מְגַמְלִים: כְּמוֹזָעָן עַל הַעֲלָמָן עַלְמָן וְגַלְעָז: . . .
וּרְחָזָן אַוְבָּז: בְּלִין עַל הַעֲלָמָן וְעַל הַעֲלָמָן וְרְוִיכָן אַמְתָה הַלְבָב עַל אַמְתָה בְּקַרְבָּן צַיְן נְקִים
מִתְּעַנְחָר (עַל הַזְּרָחָן תְּצִפְכָּנוּ פְּנֵים)

בְּרֶפֶם הַמִּבְגָּר לִיאָב עַל מִגְוָת וּכְפָחוֹת אֶל פְּקָם לְזְכָרָן הַפְּקָם (חַוָּר כְּחַפְקָם וְתְּכַלָּת)
יְחִזָּן: פּוֹרָם הַמִּזְכָּלָס מִיְּטָבָעָן מִזְעָמָים. נְקַרְקָם: קְרַעַפְלָן דְּבָעָמָן קְרַעַפְלָן הַרְגָּזָן
חַבְלָן הַבָּגָן וְהַדְּבָרָן לְבָנָן פָּעָן:

מְגַנְיד לְוַמְרָה הַהְנָדָה

מְפָלָה. גְּגָזָן: לְגַדְתָּן גַּגְדָּלָן. בְּמִינָן: מְרַבְלָה עַל הַעֲלָמָן בְּמִינָן
פְּוֹלָה: מְנַזְןָן: כְּמַנְזָן קְוַצְיָה: מְאַגְלָל עַל הַעֲלָמָן לְזְבַּחְפָּגָה. קְאַל שְׁלַל הַתְּמָן

אַלְדָד: חַזְמָרָה: קְהָרָה מְתֻמָּה

כּוֹלָר: כְּוֹרָר: קְתָעָר: צְמַלְכוֹתָן: זְלִיס וּסְמִינָה לְלַגְעָמָן גְּנָד: עַמְעָדָה כְּמַדְוָה
בְּיַדָּה: קְוַיְמָה: אַרְזָה: מְדִיכָּה:

שְׁלַחָן עַלְזָה: צְפָל: מְעַזָּה: מְלָגָלָס: הַמְּגָהָר לְאַכְלָה: דְּנוּן: אַלְעָוָס בְּאַגְּוֹנָל: צְבָע
שִׁיר: מְזִיעָרִים: צְדִים: זְמִינָה: כְּמַעַן צִיר: יְזֵן: וְחוּמָה:

יְזֵן יְזֵן לְזְבַּחְפָּגָה: עַל צְבָעָמָן:

סְזָה: פְּסָא: גְּדָשָׁא: דִּי: סְתָה: אַבְּמָתָה: תְּמַדְעָה: דְּמַתְאָבָל: דְּצָבָה: יְאַזְמָתָה
בְּלִבְשָׁא: בְּלִבְשָׁא: יְתִי: חַזְהָלָל: הַעֲתָה: קִיְמָה: לְשָׁעוֹה: הַמְּבָאָה: קְלַטְעָמָה: רַעַתָּה: בְּהַדָּן
לְטַזְעָמָה: חַבָּאָה: כְּלָמָגָן: בְּתִי: שְׁכַחְדִּין:

אַזְעָמָה: הַכְּפָתָה: בְּנַעֲמָה: מְהָתָה: (אַזְעָמָה: בְּנַעֲמָה:)
מְהָנָשָׂתָה: הַלִּילָה: הַזְּוֹרָה: מְכָל: תְּלִילָת: אַשְׁבָּל: הַלִּילָות: אַמְּלָה: שְׁוֹתָה: בְּזָן: מְקָן: וּבְזָן
טְבָק: כְּלִילָה: הַזְּדָה: פְּלוֹן: יְזֵן: טְבָבָל: אַזְלָילָלָה: אַמְּלָה: אַזְאָרָי: מְאַלְלָה:

אמל' שתה ט אטזה ותאיל' -

ויש אינן וידע לשלחת את פתאלת גיטזה. לו חסוט ושהקחו עטבזה
בזמידות. ושידם בלבטים יבקולות וקרוא מגחן. ייד כי עט: במאה שנאמה
ועטה אותו יומ משתה ישטאה: מל' מראט' חדש איז לא למוקה.

לומר את יאנט אטאה עטד (נני פפליים חמליים יומ חמשה עטד) יכול מבער יומ
תלמוך. לומל לאיז ליט' הירחה אארה. לא אאנטה אלא בשעה שיש
או רוזא גפן וויגז מעלביס אעל' אלחנק:

מתהולה עמד כרמים זו אבותינו עטאה קמפניו אוחש האטאל המוקט
האכילה והשתיה זהה שנאמר ובכל מרינה ומרים אשר דבר המלך
מג'ע, שמחה ושבון ליהודים משתה ויום טאב:

ברוך גומר נקמתנו לישראל ברוך הרבונה ברוך הוא שחייב, לתלות
המן על העץ כמו שנאמר ואמר הרבונה לפני המלך גם הנה העץ
אשר עשה המן למדבי אשך. רבך טוב על המלך עמך בבירות
המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלנו עליו:

והישועה שטעה לאבאט' ולנו שלא המן בלא רעם עליינו לכלהתנו
אלא זרש אשתו ובניו וכל טרי פרט ומדי עומרים עליינו לכלהתנו
וממדבי הצלינו מידם:

זה ולמד מה בקשה אסתה המלכה שאחשורוש גור על היהודים
והמן בקש לעקור את הכל שנאמר ותא אסתה ותאמל אם
מצאי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב. תנתן לנפש בטאת
רעמי בברשותי כי נמברת אני ועמי להשמיד לאות ולאבר ולאו
לעותם ולשפחות נמלנו החרשת. כי אין הצל שווה בನזך
המלך ויעתר המלך לברשתיה שנאמר ואמר המלך למלכה
מה שאלתך. יינתן לך ימה בקשהך ותעשה. וינקמו היהודים
מאביריהם שנאמל נקהלו היהודים בעריה מה בכל מרצות המלך
אחשורוש לשלח יד במקצת רעתם ואית לא עמד בפניהם

• הלילה הה כל מין ארעונים טבכל הלילות אין אנו מטלבשין אפילו
• אף אחות הלילה הוה פעם ישבאל הלילות אמר בז' זיסבִּיט זאַטְסָטְבִּין
• הלילה הה כלנו מסובץ. (הגדה ע"ג)

נמכרים היינו להמן באָרֶן: הַפְּסִיסִיס זַמְדָּכִי הַצִּילְנוּ מֵידָו וְאַיְלָו לְבָנָה
הַצִּילְנוּ מֵידָו הַרְיָ אָנוּ וְאַבּוֹתֵינוּ וְבָנֵינוּ וְבָנֵי בְּנֵינוּ כְּלֹתְרָנְשָׁמְדָם מִלְּלָה
פְּנֵי הַאֲדָמָה וְאַפְּיָלוּ כָּלָנוּ חַלְאָים כָּלָנוּ אֲבָיוֹנִים כָּלָנוּ מְוֹאַסְפָּאָת
המשתה מצוה עליינו לשנות בפורים וכל המדרבה לשנות הרי
זה מטוּבָּל:

מציטה בדברי חנוך לרבי ינאי בן פחדא זרבוי לוטא ורבו כוסא שני
שוויגים והיו משתקרים כל אותו הלילה עד שבאו משרותיהם זאמרא
רבותינו הגיע זמן פט של שחרית

אמר רבי ינאי בן פורא דרי אני לבן שבעים שנחצלא שאַזְּזִיךְ
הלילה ערד שודש בן צמאן שנאמר ליקים את ימי הפורים האלה
ימי הפורים הימים האלה הלילות והשכורים אומרים ממי הפורים
להבא כל מותך השנה
בירך מרדכי ברוך הוא שפצע את ישראל כנגד ארבעה שודדים
הברז' המגלה אחר צמא ואחר סובה ואחר שכור וטאגו יורט
לשנות

צמא מה הוא אומר מה הcum והיין והמאכל אשר פה על השלחן ואר
אתה ענה לו קום שתה אבול והשתכל:

סובה מה זה אמר פה רשותך זו אתה לכם לא לאם אַלְמָז מְחַלְבָּן
זולפי סזה צאה אַתְּ צאמז מתקה חמליה מיד הוא טכויה זאַס אַזְטָר
הלהה את שניו ואמור לו בעבור זה לנו רמאכלים אַגְּפָנִים הטעמה
ונטאה לאות השיר והזמר הענג והריעות הריקוד והחגוג לנו ולא לך
אלו הייז צחפה תצעו לא הייז משמחית:

שכור מה זאַס אַטְּ מה זאַטְּ מְתֻמָּעָט וְסָבוּבָּ צוּעָק וְמְתֻעָתָעָ אַמְּרָת

שהכו^{וק}חות גדו^לת ז והמה מלאות על שוליהם והיין אהוב ויש לנו לאכול והמאכלים מיני מטעמים זהה עז משנחים ייש לנו שד תמל להרבות כל שמחתו:

רבי שוויא אומר כל שלא פטור טלה ז מירות אל בפוגלים לא יא יא יד שמחתו

פורים מגילה ארור

פוגלים שאתנו מקיימים על שום מה על שם שהפיגל מטבח פוד על היהודים לאבדם שאמד בחדש דצ' אשו. הוא חדש ניסן בשנת שנים עשרה למלך אחטארט הפל פור הוא הנורל לפני המן מיום ליום ומחדר לחיש שניים עשר הוא חדש Adler:

מגילה זאת שאנו קוראים על שום מה על שם שבtab באנדרט אל מהיפה ומרינה ואל שי עם עמל החג לאבד את כל היהודים ואסף פטשין הכתב להמתן רה בכל מהינה גלו למל העמים להיות היהודים עתידים לום זהה להנכם מאיביהם:

אחר זה שאנו אומרים על שום מה על שם שנთן איש צר ואוב המן הרע הזה את היהודים לקללה ולמשתאה בקמיהם שנאמר ויאמרaban למלך אחטארט ישנו עם אחר מפזר ומפדר בין העמים ורתויהם שונות מכל עם ואת הארץ המלך אונם אטחים ולמלך אין שווה להניכם:

בכל חור ובור חי באדם לשבר את עצמו ולשמו כאלו הוא ניצול ממות שנאמל והימים האלה נוכרים ונעים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מריה ומריה נטה וער וימא הפליך האלה לא עברה מזור היהודים עכרים לא יסעו מודיעם:

כִּי נפל פחָסֶם עַלְהָם וַיַּפְרֵר הַיְגֹון לְשִׁמְחָה הַאֲבָל לִיעַזְרָעֵל טַבָּם הַאוֹם לְאַכְלָה
כְּמוֹ שָׂנָא מָרָה לְלִיקָּם עַלְהָם לְהַזְתָּר עַזְיָשִׁים אֶת יִסְמָאָרְבָּתְעָתָה עַשְׂרָה. לְחוֹדְשָׁת
אַדְּרָה וְאַתְּ אֶם חַמְשָׁה עַשְׂרָה בְּבוֹ מַכְלָעָה רַשְׁבָּה בְּמִים אֲשֶׁר נָזָה בְּהַבָּשָׂר
הַיְהוּדִים מִאַבְּיָצָרְתָּה אֲשֶׁר וַיַּפְרֵר לָהֶם מִגּוֹן לְשִׁמְחָה וּמַאֲבָל לְיוֹסֵךְ
טוֹב לְעַשְׂתָּה אָוֹתָם יְמִינָה מִשְׁתָּחָתָה וְשִׁמְחָה וּמַשְׁלוֹחָה מְנוֹת אֲשֶׁר לְהַעֲלָה. וּמְתַנּוֹת
לְאַבְּיוֹתָם: נָמָתָה אֶה, יְצָקָמָה; שָׁנָא מָר וְעָמָר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתָּר גַּם בַּיּוֹם
הַשְׁנִי בְּמִשְׁתָּה הַיּוֹם: שִׁמְחָה זוֹ אָוֹרָה שָׁנָא מָר לְיְהוּדִים הַיְתָה אֲחַדָּה
וְבְּשִׁפְחָה; מִשְׁתָּחָת זְיִקָּה: מַשְׁלוֹחָה מְנוֹת זוֹ אֲזָּרִים שְׁנָא מָלָא וְאַשְׁלָחָר בְּשִׁמְחָה
וּבְשִׁיכְבָּת: מְתַנּוֹת לְאַבְּיוֹנִים זוֹ הַפִּיאָבָה שָׁנָא מָר פָּזֶל נָתַן לְאַבְּיוֹנִים לְחַסְבָּרֶל
וַיַּזְרַעַל: רַבְּרַא כְּשִׁתְרָה פְּצָעִים, שִׁמְחָה יוֹמִים, מַשְׁלוֹחָה מְנוֹת אֲפִיכָּם,
מְתַנּוֹת אִמּוֹנִים. שְׁנִים:

אָלָו תְּשִׁלְתָּת בְּנֵי הַמֶּלֶךְ שְׁהַזְתָּלָו עַלְהַעַז וְאַלְוְהָן:
פְּרַשְׁתְּלָתָא. דְּלָפָן: אַסְפָּתָא. פְּוֹרָתָא. אַדְלָיָא. אַרְיָתָא. פְּרַמְּשָׁתָא.
אַרְיִסִּי. אַרְיִדִּי. דְּזִתָּתָא:

רַבְּיִצְגָּלִיהִי הַיָּה נוֹתָן בְּחַטְבָּתִים נִזְמָנִים (פְּדָ"ג). פְּנַאי אַגְּזָה נִזְמָנִים
(* עַנְּטִיסִי תְּלִילָה סְלִילָה צְדִיבָּן חַוְּסָה תְּלִיקָה לְקָהָלָה אַתְּ מְנוֹתָן מְנוֹתָן עַנְּטִיסִי סְלִילָה צְדִיבָּה קִידָּם)

כָּל אָדָם לְאַלְזָח נְחַבֵּר עַתְּ מְנוֹת כָּל יְהָחֵל עַל מַעֲנֵי חַוְּסָה צְדִיבָּה צְדִיבָּה:

קַמְהָן מְהֹאות גְּדוּלָות לְמִשְׁתָּה הַסִּדְרָה לְנוֹ:

אָלָו הַזָּה לְנוֹ כּוֹסְוָתָה גַּתְנָות וְלְאַתְּחָלָות:

אָלָו הַכּוֹסָנָת גְּזִולָה תְּלָאָה מְלָאָה עַד שׁוֹלְהָם:

אָלָו הַכְּסָאָת מְלָאָה עַרְטָוָה וְהַיְגָזָעָנוּ אֲרוֹם:

אָלָו הַגְּזָעָן אַזְמָן גָּלָא אַגְּזָה לְאַכְול:

אָלָו לְגַזְוָל אַכְול וְלַאֲגַזְוָל אַגְּזָה מְנוֹנִים מְטֻעָמִים:

אָלָו בְּלָנָה מְטֻעָמִים וְלַאֲגַזְוָל אַגְּזָה מְשֻמְדָּס:

אָלָו דְּזָעַם חַמְמָתָה וְלַאֲגַזְוָל אַגְּזָה יוֹמָד:

עַלְקָרָבָה אַסְמָבָה וְלַמָּה שִׁמְחָם גְּזָולָה זְמָלָה מְזָבְלָת בְּמִשְׁתָּה הַזָּה.

ברוך מרדכי היהודי ועם חרבונא זכור לטוב.

הנ"ג נוטל עתי כופת ציקל ואיתה חותם גנאי מג' חקת יוחמר

כז עשה מהולל בזמן שהענבים מרובים היה נוטל שני שות ביחר ושתה
אותם בבת אחדר לקיט מה טנאפר והטהירה כהה אין אונס :

עירcis רת הענץן כל עיי מחייב עני זרעון ועתנאים אונס וחוכלאס ואוותס
בצמיחת ורכבת הנט ונרגיס להכול קרעפניך וווערים יעטנס ומעוריס ערוי מעטה

זין : חקר החקילה הנ"ג נוטל הכיס ומכיר על גוף ועל גין ובו צו עונס חמץ

פותח המתרף ואמר

שפוד

חמתך על שותי מים אשר לא ישתק נפשיך יין לא יקראה
כ' המים תצבית בטן ואת מעין הבמו. שפוד על שותי יין
ט עמד ומעם זפניהם תשיבם האסף מלא ותכבדם משחת
מי זהונים:

ובכן קח את כוס היין.

איש תמים הוצל מזרט מים יטע

בתוך אהלה שתה וישבר

זט ברכה נתן בהרכיזו

ובכן קח את כוס יין

דר בעדר הפוכה בנוטי השקתו

הכהן לאל עליון הוציא ללחם

רملך דריוש לפניו הביאו

ובכן קח את כוס יין

זרע שר עם אל חביב עינים

חן-מאה אביגיל מהבאה נבל

פַּאֲבָבְּ לִבְּ הִיה אֶמְנוּן

ובכן קח את כוס יין

מיין

יין

ביין

מיין

לפיקד אוחנוג חיבים לטרות להשכבר לחתנוּשׁ לחתבש לשלו
פנות ליתן מתנות לחאד מאורות לרקה אמר ולשאך
למי שעצה לנו את הנם זההazi צילנו ממות לחים מיטן לטעמה
מאבל אליהם טב מאפילה לאורה מצומט לאכילה ואמאן לפניו זמרה
חדש קראו האח:

אַמְעֵל הַיּוֹם

בראש הדף זאו עלי יין. זרכו את הגפן יהי לך עגנון מבירך. מפה עד
בצף שטם. גימליך עלה על אטראך מפוץ אס היין. רסכל כל מעקה היין.
עלאה נזעטני עלי כץ מקוזנו. חונבצה ריך ענכת. המאה לוי ערי פאנז. נס
ען. נאבק. נאצער ראט גוֹן. אלתאות גראליק דעין. לתועני עס טיגיס. עס
חטיכי גוֹן. מועיכי. ענרטת הבנית. הנפצע צמיה. לאלאן היז
ובצאות. טסאל ממפרט בת. עקיב מט-סוא. היהת יהורה למתאונן
שראל לא מזא מז. מי מרתה שתה וימאום אמדן מה נשתה.
מה לא מיט בתרות המים תצטט בטן. הדרים טפ. עסים הנבעות
תלכתי יין. מה סל' מיסכ' תמות. המים תצביית בטן. מלפני יין
גילי לב. מלפני עסיט ענבים. ההופך ממומט לחיט למגען בל
ונשאותה הים מים:

זאו אולק עד תיעט ועידה ועתנו ענו ונוטלת התגננה טאהג לאיז. זקיער
התברב אטראך המלכה ומזרם היהוד. את מל תכשלקים את
אגרת התווים: מס' משלחת הפלחו
על כן קראו לימים האלה פג'ים על שם הפוך אטד הפל אטן
בן דאנדרתא האג'ני. זא אטראך עז. זא אטראך עז. זא אטראך עז.
אטראך עז. אטראך עז. זא אטראך עז. זא אטראך עז. זא אטראך עז.
אטראך עז. אטראך עז. זא אטראך עז. זא אטראך עז. זא אטראך עז.
ועם צני נט עזיס. זא אטראך עז. זא אטראך עז. זא אטראך עז. זא אטראך עז.

שמח לקב אנטש   כה ז   כה ז
ככה זהה המליך במשתה
להביא מלכה והיא שכורת

ויבנץ קח את כוס יין
מאנה ושת' לבוא בסוד שות'

נזרה מחתה בחמת

סוד מרעים שמע בת' הולם

ויבנץ קח את כוס יין

צעת הכינה הדסה פעדרת

לפטאלוקן לרשע אשר עבר מה

אל ואיבז צפל צפלה מטה בשכורה

דממן קולאתם יין

קס המלך בחרונו ממיטהה

רשע עם בני הואל על עז אשר עשה במלאו

שמחה ליהדים יוס טוב ומשתה

תפתה אוצרך ותמלא כוסנו בגשמי

ויבנץ קח את כוס יין

לשעה הבאה שמרם

חסל סדור פוריים כשמחתו שתינו היין ערדותה פאשר זביגנו

לשנותו אותו כן נזכה להריק כוסו בכל שנה קומו קידל

שוחט גפן רעה בקרוב נשובה אל מפוזה נשמעה קוילנו ברינקה

ארום הוא ירך כסוף בתקבבנה במלח בלילה בקרוב רעה טה

יע שתה הריק כוסך בקרוב בshall הוא צפוך הוא דורך לאשחץ

זהו א. נך הוא חוק הוא טוב הוא ישע האד מלהק הוא איזק הוא

ישק כוסך בקרוב במהרה בלילה בקרוב אין עיטה ריעש פוגן

הריק ספק מקומות 22)

03167

